

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.6.2014 r.
COM(2014) 367 final

2014/0185 (COD)

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**ustanawiająca program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich
administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²)**

Interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

1.1 Kontekst polityczny

Sektor publiczny odgrywa kluczową rolę w gospodarce, pełniąc rolę regulatora, usługodawcy i pracodawcy. Sektor publiczny zatrudnia 25 % pracowników, a w jego ramach prowadzona jest znaczna część działalności gospodarczej państw członkowskich UE. Skuteczny i produktywny sektor publiczny może być silnym katalizatorem wzrostu gospodarczego dzięki wspieraniu i regulowaniu sektora prywatnego. W momencie, w którym rządy borykają się z wyzwaniem zagwarantowania konsolidacji finansowej przy jednoczesnym wsparciu wzrostu gospodarczego, konkurencyjności i zatrudnienia, wiele przemawia za koniecznością uzyskania większej efektywności, lepszego zarządzania, szybszej realizacji oraz większego zaangażowania użytkowników w sektorze publicznym¹.

Lata pracy nad takimi dziedzinami jak interoperacyjność, administracja elektroniczna, otwarte dane, chmura obliczeniowa czy innowacje społeczne pozwoliły wypracować szereg dojrzałych koncepcji i narzędzi. Podstawową nowością jest potencjał oferowany przez otwarte dane, narzędzia ułatwiające zaangażowanie użytkowników oraz platformy interoperacyjne, pozwalające tworzyć i świadczyć usługi i produkty publiczne z nieosiągalną dotąd szybkością, wydajnością i jakością. Obecnie istnieje duże pole do działania wzajemnie powiązanych, współpracujących ze sobą rządów, wykorzystujących zdobycze różnych sektorów w sposób interoperacyjny i bezpieczny – realizacja tej ambicji będzie jednym z kluczowych czynników dla udanego stworzenia jednolitego rynku cyfrowego.

Jak wspomniano w rocznej analizie wzrostu gospodarczego na rok 2013², Komisja uznaje, że transgraniczna interoperacyjność usług internetowych oraz cyfryzacja europejskich administracji publicznych to istotne czynniki wzrostu i zwiększenia efektywności. Interoperacyjność administracji to jeden z zasadniczych warunków bardziej skutecznego i efektywnego świadczenia usług cyfrowych, natomiast dzielenie się istniejącymi rozwiązaniami interoperacyjnymi i ich ponowne wykorzystywanie może ograniczyć wzrost kosztów. Są to istotne czynniki z punktu widzenia produktywności, które mogą udoskonalić i zmodernizować administrację publiczną na szczeblu unijnym, krajowym, regionalnym i lokalnym³.

W odpowiedzi na obecny kryzys gospodarczy Komisja przyjęła inną istotną inicjatywę – strategię „Europa 2020”⁴, która ma przekształcić EU w inteligentną, zrównoważoną gospodarkę sprzyjającą włączeniu społecznemu, co zaowocuje wzrostem zatrudnienia i wydajności oraz większą spójnością społeczną. Niektóre z najważniejszych wyzwań, którym zaradzić ma wspomniana strategia, wiążą się bezpośrednio z modernizacją europejskich administracji publicznych. Jak podkreślono w Europejskiej agendzie cyfrowej⁵ (EAC), jednym z przewodnich programów strategii „Europa 2020”, interoperacyjność ma zasadnicze znaczenie dla maksymalnego zwiększenia potencjału społecznego i gospodarczego

¹ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/innovation/policy/public-sector-innovation/index_en.htm.

² Roczna analiza wzrostu gospodarczego na rok 2013, COM(2012) 750 final z 28.11.2012.

³ Przegląd realizacji europejskiej strategii interoperacyjności (2012 r.) – sprawozdanie na temat czynników politycznych, społeczno-gospodarczych i prawnych.

⁴ Komunikat Komisji „EUROPA 2020 Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”, COM(2010) 2020 final z 3.3.2010. .

⁵ *Europejska agenda cyfrowa*, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, COM(2010) 245 final z 28.8.2010.

technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT), a tym samym warunkiem realizacji EAC jest zagwarantowanie interoperacyjności. Filar EAC „interoperacyjność i normy” łączy w sobie priorytety polityczne w ramach odpowiednich inicjatyw, takich jak Europejska strategia interoperacyjności (ESI), europejskie ramy interoperacyjności (ERI)⁶ oraz strategia Komisji⁷ na lata 2012-2015.

W dniach 24 i 25 października 2013 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których podkreśliła, że należy kontynuować modernizację administracji publicznych, szybko wdrażając takie usługi jak administracja elektroniczna, e-zdrowie, e-fakturowanie oraz e-zamówienia, które opierają się na interoperacyjności. Doprowadzi to do stworzenia większej ilości, lepszych usług cyfrowych dla obywateli i przedsiębiorstw w całej Europie, oszczędności kosztów oraz większej efektywności, przejrzystości i jakości usług w sektorze publicznym.

Programy na rzecz interoperacyjności przeszły znaczną ewolucję od czasu ich pierwszego wprowadzenia w 1995 r. Komisja wykazywała swoje zaangażowanie na rzecz rozwiązań interoperacyjnych przez istotnie długi okres. Obecnie zasadnicze znaczenie ma silne zaangażowanie wszystkich stron, jeśli Komisja i państwa członkowskie mają przekształcić i zmodernizować usługi w Europie. W tym kontekście interoperacyjność, będąca jednym z kluczowych czynników, doprowadziła do uzyskania „sprawnych i skutecznych elektronicznych kontaktów transgranicznych i międzysektorowych pomiędzy [...] administracjami [...] umożliwiających świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityki i działań UE”, do czego wezwano w decyzji w sprawie poprzedniego programu (art. 1 ust. 2⁸ decyzji w sprawie programu ISA).

Dlatego też, w odpowiedzi na realne potrzeby, niniejszy wniosek dotyczący kontynuowania programu Komisji na rzecz interoperacyjności stanowić będzie solidny wkład w modernizację europejskich administracji publicznych.

Wniosek wiąże się z innymi inicjatywami przyczyniającymi się do modernizacji administracji publicznych: m.in. EAC, program „Horyzont 2020”⁹, instrument „Łącząc Europę”¹⁰ oraz sieci takie jak europejska sieć administracji publicznej, fundusze inwestycyjne i europejskie fundusze strukturalne (w tych dwóch ostatnich przypadkach gwarantując, że finansowane projekty są uzgadniane z ogólnounijnymi ramami i specyfikacjami w zakresie interoperacyjności). W niedawnym sprawozdaniu na temat zwiększenia innowacyjności europejskiego sektora publicznego¹¹, interoperacyjność i prace w ramach poprzedniego

⁶ *W kierunku interoperacyjności europejskich usług administracji publicznej*, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, COM(2010) 744 final z 16.12.2010.

⁷ e-Komisja 2012-15: Zapewnienie usług cyfrowych zorientowanych na użytkowników, komunikat wiceprzewodniczącego Šefčoviča do Komisji, SEC(2012) 492 final z 1.8.2012.

⁸ Decyzja 922/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA), Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014-2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104).

¹⁰ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1316/2013/UE z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010 (Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129).

¹¹ Ułatwiająco innowacyjność w europejskim sektorze publicznym: w kierunku nowej struktury, sprawozdanie grupy ekspertów ds. innowacji w sektorze publicznym. EUR 13825 EN, 2013.

programu zostały wymienione jako czynniki sprzyjające cyfrowym innowacjom i przezwyciężaniu barier na drodze do modernizacji sektora publicznego.

Dlatego też nowy program powinien stanowić główny punkt odniesienia oraz instrument umożliwiający modernizację sektora publicznego w Europie opartą na wykorzystaniu technologii informacyjno-komunikacyjnych, a tym samym stanowić bezcenny wkład w stworzenie jednolitego rynku cyfrowego.

1.2 Znaczenie interoperacyjności

W dzisiejszej Europie obywatele mogą swobodnie pracować i przemieszczać się w obrębie Unii, a przedsiębiorstwa mogą swobodnie prowadzić wymianę handlową i działalność na jej terytorium. Przy tej okazji muszą oni często kontaktować się środkami elektronicznymi z administracjami państw członkowskich. Aby ułatwić te kontakty, państwa członkowskie stopniowo modernizują swoje administracje poprzez usprawnianie stosownych procedur oraz infrastruktury ICT, ograniczając tym samym obciążenia administracyjne i koszty oraz zwiększając równocześnie skuteczność i efektywność świadczonych usług.

Ponieważ jednak dzieje się na to szczeblu krajowym i brakuje w tym procesie interoperacyjności na szczeblu europejskim, takie zmiany często prowadzą do powstania barier elektronicznych („e-barier“), uniemożliwiających obywatelom i przedsiębiorstwom skuteczne korzystanie z usług publicznych, a także przeszkadzających w sprawnym funkcjonowaniu rynku wewnętrznego.

Równocześnie wyzwania stojące przed Europą w coraz większym stopniu wymagają wspólnej reakcji w zakresie prowadzonych polityk, a tym samym połączenia sił państw członkowskich w ich realizacji. Zastosowanie szerokiego zakresu aktów legislacyjnych jest w rzeczywistości wspólnym obowiązkiem państw członkowskich i Komisji oraz wymaga współpracy pomiędzy państwami i sektorami za pośrednictwem rozwiązań interoperacyjnych ICT, które stanowią obecnie integralny element części aktów legislacyjnych oraz należą do kluczowych instrumentów takiego współdziałania.

1.3 Kontekst

Program wymiany danych między administracjami (IDA) na lata 1995-1999¹² miał służyć wspieraniu tworzenia i funkcjonowania transeuropejskich sieci telematycznych, umożliwiających państwom członkowskim wymianę danych między poszczególnymi administracjami lub z instytucjami UE.

Następny program, IDA II (1999-2004)^{13,14} miał doprowadzić do, by usługi administracji elektronicznej na rzecz europejskich przedsiębiorstw i obywateli świadczone były w sposób bardziej skuteczny.

¹² Decyzja Rady nr 95/468/WE z dnia 6 listopada 1995 r. w sprawie wkładu Wspólnoty w telematyczną wymianę danych między administracjami w ramach Wspólnoty (IDA). Dz.U. L 269 z 11.11.1995, s. 23-25.

¹³ Decyzja nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA). Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1.

¹⁴ Decyzja nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmująca szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA). Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9.

Program IDABC na lata 2005-2009¹⁵ miał na celu zapewnienie interoperacyjnego świadczenia paneuropejskich usług administracji elektronicznej na rzecz administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli.

Program ISA na lata 2010-2015¹⁶ na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych miał służyć wspieraniu współpracy między europejskimi administracjami publicznymi poprzez ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych kontaktów transgranicznych i międzysektorowych, umożliwiając świadczenie elektronicznych usług publicznych i pomagając w realizacji unijnych polityk i działań.

Działania realizowane w ramach powyższych programów znacząco przyczyniły się do zagwarantowania interoperacyjności w zakresie elektronicznej wymiany informacji między europejskimi administracjami publicznymi. W swojej *rezolucji w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego – administracja elektroniczna jako projekt przewodni* (z dnia 3 kwietnia 2012 r.) Parlament Europejski uznał wkład i nadrzędną rolę programu ISA w definiowaniu, promowaniu i wspieraniu wdrażania rozwiązań i ram w zakresie interoperacyjności dla europejskich administracji publicznych, uzyskiwaniu synergii, promowaniu ponownego wykorzystywania infrastruktury, usług cyfrowych i aplikacji komputerowych, a także przekształcaniu wymogów dla administracji publicznych w zakresie interoperacyjności na specyfikacje i normy w zakresie usług cyfrowych. Parlament wezwał także do zwiększenia środków finansowych przydzielanych na rozwiązania interoperacyjne między administracjami publicznymi UE na lata 2014-2020.

Ze względu na to, że program ISA zakończy się z dniem 31 grudnia 2015 r., niezbędny jest nowy unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli w celu:

- uzyskania i przeanalizowania ogólnego obrazu sytuacji w zakresie interoperacyjności w Europie i uniknięcia fragmentaryzacji w tym obszarze;
- umożliwienia, promowania i wspierania całościowego podejścia do kwestii gromadzenia, oceny, tworzenia, ustanawiania, industrializacji, funkcjonowania, doskonalenia i utrzymywania rozwiązań interoperacyjnych, w tym rozwiązań ułatwiających ponowne wykorzystanie danych, jak również ich wymianę, wspierając kontakty transgraniczne i międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a przedsiębiorstwami i obywatelami; oraz
- promowania i wspierania ponownego wykorzystywania, integracji i konwergencji istniejących rozwiązań, w tym tych pochodzących z innych obszarów polityki UE.

Nowy program przyczyni się do sprostania wyzwaniom oraz zapewnienia ciągłości, stanowiąc równocześnie platformę wymiany koncepcji i doświadczeń.

1.4 Powiązane inicjatywy UE oraz interoperacyjność w innych obszarach polityki

W szerszym kontekście działania w ramach poprzedniego programu ISA były stale koordynowane i uzgadniane z ciągle realizowanymi pracami w ramach Programu na rzecz

¹⁵ Decyzja 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC) (Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25).

¹⁶ Decyzja nr 922/2009/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA), Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20.

wspierania polityki w zakresie technologii informacyjnych i komunikacyjnych stanowiącego element Programu ramowego na rzecz konkurencyjności i innowacji lub z wewnętrzną strategią Komisji w dziedzinie technologii informacyjno-komunikacyjnych, a także z działaniami wynikającymi z planu działania w zakresie europejskiej administracji elektronicznej na lata 2011–2015. W ramach programu ISA wspierano wspomniane wyżej i podobne inicjatywy, w zakresie, w jakim przyczyniały się one do interoperacyjności między unijnymi administracjami publicznymi.

ISA uzgadniany był także z programem CEF, unijnym instrumentem finansowania transeuropejskich sieci w obszarze transportu, energii i telekomunikacji. W ramach CEF wspiera się wdrażanie i funkcjonowanie kluczowych transgranicznych usług cyfrowych. Proponowany program stanowi uzupełnienie CEF, obejmując swoim zakresem wprowadzenie usług na szczebel operacyjny, zgodnie z wymogami, zanim zostaną one włączone w ramy programu CEF. Ma on również stanowić jeden z czynników umożliwiających innowacje w europejskim sektorze publicznym i przyczyniających się do tego procesu.

Interoperacyjność miała również znaczący wkład w dziedzinie chmury obliczeniowej. Jak zaznaczono w komunikacie Komisji „Wykorzystanie potencjału chmury obliczeniowej w Europie”¹⁷, interoperacyjność odgrywa istotną rolę we wspieraniu tworzenia usług publicznych, które są oparte na normach, skalowalne i dostosowane do potrzeb mobilnych obywateli i przedsiębiorstw pragnących odnosić korzyści z europejskiego jednolitego rynku cyfrowego. W proponowanym programie uwzględnione zostaną także działania dotyczące interoperacyjności realizowane w ramach europejskiej inicjatywy w zakresie chmury obliczeniowej.

Interoperacyjność stanowi jeden z czynników umożliwiających kształtowanie unijnych polityk oraz udane ich wdrażanie na szczeblu sektorowym. Interoperacyjność stanowi warunek skutecznego i efektywnego wdrażania w m.in. następujących obszarach polityki:

- **Rynek wewnętrzny:** Dyrektywa 2006/123/WE dotycząca usług na rynku wewnętrznym¹⁸ zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia usługodawcom możliwości realizacji – drogą elektroniczną i w kontekście transgranicznym – wszystkich procedur i formalności wymaganych w przypadku świadczenia usług poza granicami własnego kraju. Poza tym, w obszarze prawa spółek, dyrektywa 2012/17/UE¹⁹ nakłada wymóg zapewnienia interoperacyjności centralnych rejestrów handlowych i rejestrów spółek za pośrednictwem centralnej platformy. Połączenie rejestrów spółek zagwarantuje transgraniczną wymianę informacji między rejestrami oraz ułatwi obywatelom i przedsiębiorstwom dostęp na szczeblu UE do danych na temat spółek, zwiększając tym samym pewność prawną w środowisku biznesowym w Europie.

¹⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Wykorzystanie potencjału chmury obliczeniowej w Europie”, COM(2012) 529.

¹⁸ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek.

- **Środowisko:** Dyrektywa INSPIRE²⁰ nakłada wymóg przyjęcia wspólnych przepisów wykonawczych ustanawiających regulacje dotyczące interoperacyjności oraz dostosowania infrastruktury krajowej celem zagwarantowania, aby dane i usługi przestrzenne były interoperacyjne oraz dostępne w wymiarze transgranicznym w Unii.
- **Sprawy wewnętrzne i wymiar sprawiedliwości:** Efektywność zależy tutaj od zwiększonej interoperacyjności oraz synergii między europejskimi bazami danych, np. wizowym systemem informacyjnym (VIS), systemem informacyjnym Schengen II (SIS II), europejskim systemem daktyloskopijnym (Eurodac) oraz portalem „e-Sprawiedliwość”.
- **Cła, opodatkowanie i akcyza:** zdobyto już ponad 20-letnie doświadczenie w obsłudze transeuropejskich systemów teleinformatycznych, które obejmują wszystkie państwa członkowskie i wspierają funkcjonowanie interoperacyjnych usług biznesowych finansowanych z programów Fiscalis 2013²¹ i Cła 2013²² wdrażanych i obsługiwanych przez Komisję i administracje krajowe – interoperacyjność okazała się tutaj kluczowym czynnikiem powodzenia. Aktywa uzyskane w ramach programów Fiscalis 2013 i Cła 2013 dostępne są na potrzeby dzielenia się nimi i wykorzystywania ich w kontekście obszarów polityki, na zasadzie wykorzystywania ich „takimi jakimi są”.
- **Zdrowie:** Dyrektywa 2011/24/UE w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej zawiera przepisy mające ułatwić dostęp do bezpiecznej, wysokiej jakości, transgranicznej opieki zdrowotnej. Dyrektywa zawiera przepisy wyraźnie przewidujące zapewnienie większej interoperacyjności krajowych systemów ICT na potrzeby elektronicznej wymiany danych zdrowotnych. Jeżeli chodzi o leki, europejska sieć telematyczna zarządzana jest przez Europejską Agencję Leków, krajowe organy i Komisję. Zapewnia ona praktyczne rozwiązania pozwalające uprościć dopuszczanie do obrotu produktów leczniczych oraz interoperacyjną europejską sieć nadzoru nad bezpieczeństwem farmakoterapii.
- **Zdrowie zwierząt i bezpieczeństwo żywności:** Od 10 lat stosowane są efektywne rozwiązania wspierające pełną identyfikowalność łańcucha produkcji zwierząt i produktów zwierzęcych oraz ostrzeżeń w tym zakresie i odnotowuje się na tym polu stałe postępy. Wszystkie podmioty uczestniczące w łańcuchu (od przedsiębiorstw do organów administracji) są zaangażowane w system TRACES. Elektroniczne kontakty między różnymi podmiotami (w tym państwami trzecimi) opierają się na normach międzynarodowych (UNCEFACT), wprowadzany jest także system podpisów elektronicznych, mający umożliwić elektroniczne przetwarzanie prawie wszystkich dokumentów urzędowych.
- **Fundusze europejskie:** Cała wymiana informacji w związku z Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, Europejskim Funduszem Społecznym,

²⁰ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE) Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

²¹ Decyzja nr 1482/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 grudnia 2007 r. ustanawiająca wspólnotowy program poprawy skuteczności systemów podatkowych na rynku wewnętrznym (program „Fiscalis 2013”) i uchylająca decyzję nr 2235/2002/WE. Dz.U. L 330 z 15.12.2007, s. 1–7.

²² Decyzja nr 624/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 stycznia 2007 r. przyjmująca program działań dla cel we Wspólnocie (Cła 2013). Dz.U. L 154 z 14.6.2007, s. 25–31.

Funduszem Spójności, Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskim Funduszem Morskim i Rybackim, między beneficjentami i organami zarządzającymi, instytucjami certyfikującymi, organami kontrolnymi i pośredniczącymi odbywa się za pośrednictwem elektronicznych systemów wymiany danych²³, aby ułatwić interoperacyjność z krajowymi i unijnymi ramami oraz sprawić, by beneficjenci nie musieli wysyłać jakichkolwiek niezbędnych informacji więcej niż jeden raz.

- **Informacje sektora publicznego:** Dyrektywa 2013/37/UE²⁴ stanowi, że tam gdzie jest to możliwe i stosowne, organy z sektora publicznego udostępniają dokumenty w otwartych i nadających się do przetwarzania automatycznego formatach, wraz z ich metadanymi, zawierające jak najbardziej precyzyjne i szczegółowe informacje, w formie gwarantującej interoperacyjność, możliwość ponownego wykorzystania i dostępność.
- **Tożsamość elektroniczna:** We wniosku Komisji dotyczącym rozporządzenia w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym²⁵ podkreślono, że UE powinna stworzyć ramy umożliwiające interoperacyjność transgraniczną i usprawnienie koordynacji między krajowymi systemami nadzoru w zakresie akceptowanej w całej UE identyfikacji elektronicznej oraz uwierzytelniania elektronicznego.
- **Normalizacja ICT:** Rozporządzenie (UE) nr 1025/2012 w sprawie normalizacji europejskiej²⁶ odnosi się do interoperacyjności jako jednego z zasadniczych rezultatów normalizacji. Stwierdzono w nim, że w celu zapewnienia interoperacyjności na jednolitym rynku oraz zwiększenia swobody wyboru dla użytkowników ICT w UE, należy zachęcać do korzystania z odpowiednich specyfikacji technicznych na szczeblu UE lub wymagać ich przestrzegania. W tym kontekście niniejszy program powinien promować oraz, w odpowiednich przypadkach, wspierać, częściową lub pełną normalizację istniejących rozwiązań interoperacyjnych.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006, Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

²⁴ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego, Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1.

²⁵ Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym, COM(2012) 238 final z 4.6.2012.

²⁶ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE, Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

- **Tworzenie statystyk europejskich:** W rozporządzeniu (WE) nr 223/2009²⁷ w sprawie statystyki europejskiej ustanawiającej podstawę Europejskiego Systemu Statystycznego, a następnie w komunikacie Komisji 404 (2009)²⁸ w sprawie „metod tworzenia statystyk UE: wizja na kolejną dekadę”, interoperacyjność określono jako jeden z kluczowych czynników umożliwiających zwiększenie skuteczności, ograniczenie obciążeń administracyjnych oraz poprawę jakości statystyk UE dla unijnych obywateli, przedsiębiorstw i decydentów politycznych.
- **Jeżeli chodzi o zamówienia publiczne,** dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr: 2014/25/EU, 2014/24/EU i 2014/23/EU z dnia 28 marca 2014 r. nakładają na państwa członkowskie obowiązek wdrożenia systemu elektronicznych zamówień publicznych. Dyrektywy te stanowią, że narzędzia i urządzenia wykorzystywane do komunikowania się drogą elektroniczną, jak również ich właściwości techniczne powinny być interoperacyjne z powszechnie wykorzystywanymi produktami technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Dyrektywa 2014/55/UE²⁹ w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych, przyjęta przez Parlament w dniu 11 marca 2014 r., dotyczy ustanowienia normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych w celu zagwarantowania interoperacyjności między elektronicznymi systemami fakturowania w całej UE.

Warunkiem pełnego wykorzystania potencjału tkwiącego we wszystkich powyższych sektorowych inicjatywach jest jednak uwzględnienie kwestii interoperacyjności oraz włączenie jej w ramy niniejszego programu.

1.5 Uzasadnienie wniosku

Aby umożliwić skuteczną i efektywną interakcję z obywatelami i przedsiębiorstwami państwa członkowskie powinny zmodernizować swoje administracje oraz zapewnić interoperacyjne usługi cyfrowe na szczeblu krajowym i europejskim.

Problemy, z którymi borykają się administracje krajowe, są ciągle te same: złożona struktura wewnętrzna, brak ram, architektur ICT oraz narzędzi umożliwiających interoperacyjność, rozdrobnienie kulturowe oraz brak współpracy między rozproszonymi jednostkami instytucjonalnymi.

W ocenie okresowej programu ISA z 2012 r.³⁰ ustalono, że pomógł on zaspokoić potrzeby państw członkowskich, ponieważ potrzeby, których zaspokojeniu służyć miały poprzednie i obecne programy Komisji, np. IDA, IDABC oraz ISA, nadal występują w europejskich administracjach publicznych.

Dlatego też niniejszy program jest niezbędny do:

- ułatwienia współpracy między państwami członkowskimi i Komisją;

²⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 223/2009 z dnia 11 marca 2009 r. w sprawie statystyki europejskiej oraz uchylające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE, Euratom) nr 1101/2008 w sprawie przekazywania do Urzędu Statystycznego Wspólnot Europejskich danych statystycznych objętych zasadą poufności, rozporządzenie Rady (WE) nr 322/97 w sprawie statystyk Wspólnoty oraz decyzję Rady 89/382/EWG, Euratom w sprawie ustanowienia Komitetu ds. Programów Statystycznych Wspólnot Europejskich, Dz.U. L87 z 31.3.2009, s.164-173.

²⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie metod tworzenia statystyk UE: wizja na kolejną dekadę. COM(2009) 404 final z 10.8.2009 r.

²⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych; Dz.U. L 133 z 6.5.2014, s. 1-11.

³⁰ Ocena okresowa programu ISA, Kurt Salmon, 31.10.2012.

- uzyskania i przeanalizowania ogólnego obrazu sytuacji w zakresie interoperacyjności w Europie;
- umożliwienia, promowania i wspierania całościowego podejścia do kwestii gromadzenia, oceny, tworzenia, ustanawiania, industrializacji, funkcjonowania, doskonalenia i utrzymywania rozwiązań interoperacyjnych, w tym rozwiązań ułatwiających ponowne wykorzystanie danych, jak również ich wymianę, wspierając kontakty transgraniczne i międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi, przedsiębiorstwami i obywatelami, oraz
- równoczesnego promowania i wspierania ponownego wykorzystywania, integracji i konwergencji istniejących rozwiązań, w tym tych pochodzących z innych obszarów polityki UE.

Zasadniczym czynnikiem powodzenia wszelkich wysiłków na rzecz interoperacyjności, szczególnie w obszarze ICT, jest podejście do tego zagadnienia na odpowiednim poziomie prawnym, w celu uzyskania maksymalnego efektu. Należy zagwarantować ocenę i zmierzenie wpływu proponowanych przepisów na technologie informacyjno-komunikacyjne już na wczesnym etapie unijnego procesu legislacyjnego oraz ustalenie w odpowiednim czasie potrzeb związanych z tymi technologiami, umożliwiając sprawne wdrożenie przepisów, kiedy już wejdą w życie.

Niniejszy program będzie również wspierał i promował ocenę wpływu proponowanego lub przyjętego prawodawstwa unijnego na ICT oraz planowanie procesu wprowadzania rozwiązań wspierających wdrażanie takiego prawodawstwa.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

2.1 Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Opinie zainteresowanych stron na temat przyszłego programu ISA (niniejszego wniosku) zostały zgromadzone w okresie od marca 2013 r. do stycznia 2014 r. w pięciu rundach formalnych konsultacji z państwami członkowskimi. Skonsultowano się również z dwunastoma dyrekcjami generalnymi Komisji³¹ i uwzględniono ich uwagi we wniosku.

Komisja przedstawiła państwom członkowskim aktualny stan przygotowań podstawy prawnej dla nowego programu ISA podczas dwóch oficjalnych posiedzeń Komitetu ds. ISA oraz trzech spotkań Grupy Koordynacyjnej ds. ISA. Ten powtarzalny proces umożliwił Komisji zapoznanie się z opinią państw członkowskich na temat proponowanych przepisów.

Komisja poinformowała najpierw państwa członkowskie o zamiarze przyjęcia nowej decyzji prawnej odnoszącej się do kolejnego programu ISA w marcu 2013 r. Przedstawiła ona projekt przepisów podczas posiedzenia Grupy Koordynacyjnej ds. ISA w październiku 2013 r., zwracając się do państw członkowskich o ich opinie.

W listopadzie 2013 r. otrzymano opinie z 16 państw członkowskich³², w którym zaznaczono, że:

³¹ SG, COMP, MARE, JRC, PO, DGT, EMPL, REGIO, HOME, JUST, ENTR, CNECT.

³² Austria, Belgia, Bułgaria, Francja, Niemcy, Grecja, Irlandia, Włochy, Łotwa, Malta, Niderlandy, Słowacja, Słowenia, Hiszpania, Szwecja i Zjednoczone Królestwo.

- w ramach nowych przepisów należy skoncentrować się na zapobieganiu powielaniu wysiłków oraz koordynacji z innymi unijnymi programami (10 państw członkowskich);
- należy kontynuować monitorowanie rezultatów oraz przewidzieć obliczanie korzyści wynikających z programu (siedem państw członkowskich);
- nowy program ISA powinien przyczyniać się do interoperacyjności w szerszym ujęciu, dzięki wykorzystaniu takiego modelu architektury/narzędzia jak europejska kartografia interoperacyjności (sześć państw członkowskich); oraz
- program powinien zostać ukierunkowany na zaspokajanie faktycznych potrzeb (sześć państw członkowskich).

Poza tym pojawiły się mniej fundamentalne uwagi wskazujące m.in., że:

- zachodzi potrzeba zaangażowania w przegląd prawodawstwa różnych grup zainteresowanych stron (np. obywateli, przedsiębiorstw, środowisk akademickich) oraz zagwarantowania, by uwzględniono w jego ramach ich sytuację;
- w nowych przepisach należy podkreślić znaczenie ponownego wykorzystywania danych, usług i rozwiązań;
- specjalne odniesienia w przepisach powinny zachęcać do uproszczenia procesów w kontekście modernizacji administracji publicznych; oraz
- nowy program powinien odgrywać rolę elementu ułatwiającego/inicjującego współpracę między państwami członkowskimi i współpracę międzyinstytucjonalną, tak by zagwarantować, że nowe rozwiązania są nie tylko wdrażane, ale także mają trwały charakter, a wysiłki nie są powielane.

Najnowsze opinie państw członkowskich zebrano podczas posiedzenia Komitetu ds. ISA w dniu 16 stycznia 2014 r., kiedy to przedstawiono i zatwierdzono plan przyjęcia nowego programu. Uzgodniono również, że chociaż przepisy powinny rozciągać się także na obywateli i przedsiębiorstwa, centralnym punktem powinna pozostać administracja publiczna, tak by zagwarantować interoperacyjność od punktu wyjścia do punktu końcowego.

2.2 Ocena skutków

Ocena skutków niniejszego programu oparta była na meta-ocenie przeprowadzonej na podstawie ocen poprzedniego programu (ocena okresowa programu ISA z 2012 r. oraz przegląd wdrażania europejskiej tablicy wyników innowacji), jak również opinii państw członkowskich.

W dużej mierze pozytywna ocena okresowa ISA zawierała wniosek, że program ISA został uzgodniony z priorytetami politycznymi Komisji oraz dostosowany do potrzeb państw członkowskich, oraz że był wdrażany w sposób skuteczny i spójny, przynosząc rezultaty, które były ponownie wykorzystywane przez służby Komisji i państwa członkowskie. Zarazem ustalono jednak pewne niedociągnięcia, czyniąc zalecenia odnośnie do działań dotyczących:

- komunikacji i pogłębiania świadomości;
- zaangażowania zainteresowanych stron oraz ciągłości zarządzania projektami; oraz
- unikania nakładania się i powielania wysiłków, zwiększenia ponownej używalności i zapewnienia trwałości rezultatów.

Oceniający uznali również, że cztery z jedenastu zaleceń wynikających z finalnej oceny poprzedniego programu (IDABC) mają nadal zastosowanie do programu ISA.

W niniejszym programie uwzględniono zalecenia z okresowego sprawozdania, dążąc do zaradzenia niedociągnięciom za pomocą szczególnych działań, zmierzając równocześnie do konsolidacji, promowania i rozszerzenia działań obecnie realizowanych w ramach programu ISA. W szczególności nowy program pomoże w ustaleniu, stworzeniu i funkcjonowaniu rozwiązań interoperacyjnych, które następnie zostaną bez ograniczeń udostępnione innym instytucjom i organom Unii, jak również administracjom publicznym na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, ułatwiając tym samym transgraniczne i międzysektorowe kontakty między nimi. Program ten pozwoli również stworzyć rozwiązania interoperacyjne w sposób autonomiczny lub będzie uzupełniał albo wspierał inne unijne inicjatywy, pilotując rozwiązania interoperacyjne jako „inkubator rozwiązań”, bądź gwarantując ich trwały charakter jako „pomost dla rozwiązań”.

Dzięki temu program pomoże ograniczyć koszty i obciążenia administracyjne w transgranicznych kontaktach wszystkich zainteresowanych stron, dalej udoskonali rynek wewnętrzny i rozszerzy swobodę przepływu w UE bez administracyjnych e-barier, jak również przyczyni się do sprawnego wdrożenia systemów ICT wspierających wdrażanie przepisów UE.

W przypadku gdy niniejszy program nie zostanie przyjęty, przestanie być udzielane obecne wsparcie dla efektywnej i skutecznej współpracy między europejskimi administracjami publicznymi, co doprowadzi do zwielenokrotnienia kosztów i dodatkowych wysiłków. Ponadto namnożenie się odmiennych rozwiązań mogłoby w sposób niezamierzony doprowadzić do powstania nowych, trudniejszych do pokonania e-barier, zakłócając tym samym sprawne funkcjonowanie rynku wewnętrznego i swobody przepływu, czyli stałoby w sprzeczności z celem zakładającym modernizację europejskich administracji publicznych.

Podobnie tworzenie i wykorzystywanie nowych rozwiązań interoperacyjnych nie przyczyniałoby się już do zapewniania wydajnej i skutecznej wymiany danych pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi. W przypadku nieprzyjęcia nowego programu podjętych zostałoby dużo mniej unijnych inicjatyw służących wspieraniu interoperacyjności, które stanowią warunek wstępny świadczenia transgranicznych lub międzysektorowych internetowych usług cyfrowych przez europejskie administracje publiczne.

Uruchamiając niniejszy program UE znacząco przyczyni się do sprawnej interakcji między europejskimi administracjami publicznymi, co przyniesie bezpośrednie korzyści państwom członkowskim, przedsiębiorstwom i obywatelom.

Program przyniesie również korzyści gospodarcze, wspierając odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego dzięki rozwiązaniom gwarantującym:

- a) szybsze reakcje administracji publicznych w kontaktach z obywatelami i przedsiębiorstwami;
- b) identyfikację i ponowne wykorzystanie istniejących rozwiązań służących zaspokojeniu podobnych potrzeb związanych z prowadzoną działalnością; oraz
- c) automatyzację operacji transgranicznych i międzysektorowych, co pozwoli zaoszczędzić zasoby i czas.

Ponadto zwiększyłaby się wartość społeczna, gdyż działania programu przyniosą ostatecznie korzyści obywatelom i przedsiębiorstwom jako użytkownikom transgranicznych i międzysektorowych elektronicznych usług publicznych, korzystającym z tego rodzaju wspólnych i dzielonych rozwiązań.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

3.1 Krótki opis proponowanych działań

Niniejszy program zastępuje program ISA i służy konsolidacji, promowaniu i rozszerzeniu zakresu działań realizowanych w jego ramach.

W szczególności nowy program:

- pomoże w ustaleniu, stworzeniu i funkcjonowaniu rozwiązań interoperacyjnych, które następnie zostaną bez ograniczeń udostępnione innym instytucjom i organom Unii, jak również administracjom publicznym na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, ułatwiając tym samym transgraniczne i międzysektorowe kontakty między nimi;
- doprowadzi do opracowania rozwiązań interoperacyjnych w sposób autonomiczny lub będzie uzupełniał albo wspierał inne unijne inicjatywy, pilotując rozwiązania interoperacyjne jako „inkubator rozwiązań”, bądź gwarantując ich trwały charakter jako „pomost dla rozwiązań”; oraz
- dokona oceny wpływu dotychczasowych i proponowanych przepisów UE w obszarze technologii informacyjno-komunikacyjnych.

3.2 Podstawa prawna

Zgodnie z art. 170 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, aby pomóc w osiągnięciu celów, o których mowa w art. 26 i 174 TFUE, oraz umożliwić obywatelom Unii Europejskiej, podmiotom gospodarczym, wspólnotom regionalnym i lokalnym pełne czerpanie korzyści z ustanowienia obszaru bez granic wewnętrznych, Unia powinna przyczyniać się do tworzenia i rozwoju sieci transeuropejskich, podejmując działania na rzecz promowania wzajemnych połączeń i interoperacyjności krajowych sieci, jak również ich dostępności.

Zgodnie z art. 172 TFUE (uprzednio art. 156 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską), „wytyczne i inne środki określone w artykule 171 ustęp 1 są przyjmowane przez Parlament Europejski i Radę, stanowiące zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą i po konsultacji z Komitetem Ekonomiczno-Społecznym oraz Komitetem Regionów. Wytyczne i projekty będące przedmiotem wspólnego zainteresowania, które dotyczą terytorium jakiegoś Państwa Członkowskiego, wymagają zgody tego Państwa”.

3.3 Zasada pomocniczości

Zasada pomocniczości ma zastosowanie w takim stopniu, w jakim wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji UE.

Cele wniosku nie mogą zostać w wystarczającym stopniu zrealizowane przez państwa członkowskie działające niezależnie, ponieważ nie doprowadziłyby to do uzyskania interoperacyjności niezbędnej do świadczenia transgranicznych i międzysektorowych elektronicznych usług publicznych ani nie stworzyłyby to wspólnych i dzielonych rozwiązań wspierających interakcję pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi.

Cele wniosku zostaną skuteczniej osiągnięte poprzez działanie Unii, ponieważ program stworzy i uruchomi rozwiązania interoperacyjne wspierające sprawną interakcję pomiędzy administracjami publicznymi w wymiarze transgranicznym i międzysektorowym, co umożliwi świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityk i działań Unii.

Dlatego też program ma wyraźny, nieodłączny wymiar unijny. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

3.4 Zasada proporcjonalności

Program będzie wspierał tworzenie wspólnych i dzielonych rozwiązań, tzn.: wspólnych ram, generycznych narzędzi i wspólnych usług, które będą stosowane, stosownie do przypadku, przez europejskie administracje publiczne do wymiany informacji na zasadzie transgranicznej i międzysektorowej. W razie braku innych przepisów stosowanie takich rozwiązań zależy od uznania państw członkowskich.

Utworzenie i udoskonalenie wspólnych ram i generycznych narzędzi będzie finansowane za pośrednictwem programu, podczas gdy zastosowanie takich ram i narzędzi będzie finansowane przez użytkowników na danym szczeblu administracji. Program będzie finansował ustanowienie, industrializację (tzn. doprowadzenie do stanu dojrzałości operacyjnej) oraz udoskonalanie wspólnych usług, jednak faktyczne ich funkcjonowanie będzie finansowane wyłącznie w tych przypadkach, gdy służy to interesom UE. W pozostałych przypadkach wykorzystanie tych usług, w tym ich zdecentralizowana eksploatacja, będzie finansowane przez użytkowników.

Rozwiązania stworzone przez program zmniejszą finansowe i administracyjne obciążenie związane z interakcjami między europejskimi administracjami publicznymi. Wniosek jest zatem zgodny z zasadą proporcjonalności.

3.5 Wybór instrumentów

Podobnie jak w przypadku poprzedniego programu ISA, proponowanym instrumentem prawnym jest decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady, ponieważ w tym konkretnym przypadku decyzja jest najodpowiedniejszym instrumentem zapewnienia zgodności z zasadą proporcjonalności.

4. WPLYW NA BUDŻET

Pula środków finansowych przeznaczonych na realizację nowego programu ISA² w okresie od 1 stycznia 2016 r. do 31 grudnia 2020 r. wynosi 130 928 000 EUR. Proponowana pula jest zgodna z obecnymi wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2014-2020.

Dalsze informacje zawiera ocena skutków finansowych regulacji, która została dołączona do wniosku.

5. ELEMENTY FAKULTATYWNE

Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt prawny ma znaczenie dla EOG i w związku z tym jego zakres powinien obejmować Europejski Obszar Gospodarczy.

Kraje kandydujące

Proponowany program jest otwarty na uczestnictwo krajów kandydujących.

Wniosek

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**ustanawiająca program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²)****Interoperacyjność jako środek modernizacji sektora publicznego**

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,
uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,
po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,
uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,
uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,
stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,
a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W serii deklaracji ministerialnych (w Manchesterze w dniu 24 listopada 2005 r., w Lizbonie w dniu 19 września 2007 r., w Malmö w dniu 18 listopada 2009 oraz w Granadzie w dniu 19 kwietnia 2010 r.) ministrowie zwrócili się do Komisji o ułatwienie współpracy między państwami członkowskimi poprzez wdrożenie transgranicznych i międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych, które umożliwią świadczenie skuteczniejszych i bezpieczniejszych usług publicznych. Ponadto państwa członkowskie uznały, że należy świadczyć lepsze usługi publiczne, przeznaczając na nie jednocześnie mniej zasobów, oraz że możliwości w zakresie usług administracji elektronicznej da się zwiększyć poprzez promowanie kultury współpracy i poprzez poprawę warunków interoperacyjności w europejskich administracjach publicznych.
- (2) W swoim komunikacie z dnia 19 maja 2010 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie *Europejskiej agendy cyfrowej*³ (EAC), czyli jednej z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”⁴, Komisja podkreśliła, że interoperacyjność ma zasadnicze znaczenie dla maksymalizacji społecznego i gospodarczego potencjału ICT, a tym samym agendę cyfrową uda się zrealizować jedynie pod warunkiem zagwarantowania interoperacyjności.

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C z, s. .

³ COM(2010) 245.

⁴ COM(2010) 2020.

- (3) W swoim komunikacie z dnia 16 grudnia 2010 r. do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „W kierunku interoperacyjności europejskich usług użyteczności publicznej”⁵ Komisja wprowadziła europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności.
- (4) Na szczeblu Unii interoperacyjność ułatwia udaną realizację polityk. Interoperacyjność stanowi warunek skutecznego i efektywnego wdrażania w szczególności niżej wymienionych polityk.
- (5) W obszarze rynku wewnętrznego dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/123/WE⁶ zobowiązuje państwa członkowskie do zapewnienia usługodawcom możliwości realizacji – drogą elektroniczną i w kontekście transgranicznym – wszystkich procedur i formalności wymaganych w przypadku świadczenia usług poza granicami własnego państwa.
- (6) W obszarze prawa spółek dyrektywa 2012/17/UE⁷ nakłada wymóg zapewnienia interoperacyjności centralnych rejestrów handlowych i rejestrów spółek państw członkowskich za pośrednictwem centralnej platformy. Połączenie rejestrów spółek zagwarantuje transgraniczną wymianę informacji między rejestrami oraz ułatwi obywatelom i przedsiębiorstwom dostęp na szczeblu UE do danych na temat spółek, zwiększając tym samym pewność prawną w środowisku biznesowym w Europie.
- (7) W obszarze środowiska dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2007/2/WE⁸ nakłada wymóg przyjęcia wspólnych przepisów wykonawczych ustanawiających regulacje dotyczące interoperacyjności. W szczególności dyrektywa ta nakłada wymóg dostosowania infrastruktur krajowych, tak by zagwarantować interoperacyjność oraz dostępność danych i usług przestrzennych w wymiarze transgranicznym w Unii.
- (8) W obszarze spraw wewnętrznych i wymiaru sprawiedliwości zwiększona interoperacyjność stanowi podstawę funkcjonowania wizowego systemu informacyjnego (VIS)⁹, systemu informacyjnego Schengen II (SIS II)¹⁰, europejskiego systemu daktyloskopijnego (Eurodac)¹¹ oraz portalu „e-Sprawiedliwość”¹². Ponadto w dniu 24 września 2012 r. Rada przyjęła konkluzje, w których wezwała do wprowadzenia europejskiego identyfikatora prawodawstwa oraz podkreśliła potrzebę interoperacyjnego wyszukiwania i wymiany informacji prawnych opublikowanych w

⁵ COM(2010) 744.

⁶ Dyrektywa 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie usług na rynku wewnętrznym; Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36.

⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/17/UE z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniająca dyrektywę Rady 89/666/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/56/WE i 2009/101/WE w zakresie integracji rejestrów centralnych, rejestrów handlowych i rejestrów spółek.

⁸ Dyrektywa 2007/2/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 14 marca 2007 r. ustanawiająca infrastrukturę informacji przestrzennej we Wspólnocie Europejskiej (INSPIRE); Dz.U. L 108 z 25.4.2007, s. 1.

⁹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS); Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60–81.

¹⁰ Rozporządzenie (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II); Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4–23.

¹¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczące ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej; Dz.U. L 316 z 15.12.2000, s. 1–10.

¹² <https://e-justice.europa.eu>

krajowych dziennikach urzędowych i promulgatorach, dzięki wykorzystaniu unikalnych identyfikatorów i ustrukturyzowanych metadanych.

- (9) Interoperacyjność ma kluczowe znaczenie dla udanego prowadzenia polityk w obszarze ceł, opodatkowania i akcyzy, w funkcjonowaniu transeuropejskich systemów teleinformatycznych, które obejmują wszystkie państwa członkowskie i wspierają funkcjonowanie interoperacyjnych usług biznesowych finansowanych z programów Fiscalis 2013 i Cła 2013 wdrażanych i obsługiwanych przez Komisję i administracje krajowe. Aktywa uzyskane w ramach programów Fiscalis 2013 i Cła 2013 dostępne są na potrzeby dzielenia się nimi i wykorzystywania ich w innych obszarach polityki.
- (10) W obszarze zdrowia dyrektywa 2011/24/UE¹³ zawiera przepisy służące ułatwieniu dostępu do bezpiecznej, wysokiej jakości transgranicznej opieki zdrowotnej. W szczególności dyrektywa ustanawia sieć e-zdrowie, która ma umożliwić sprostanie wyzwaniom związanym z interoperacyjnością systemów zdrowotnych. Sieć może przyjmować wytyczne dotyczące minimalnych zestawów danych, które mają być wymieniane w wymiarze transgranicznym w przypadku nieplanowanej opieki w nagłych wypadkach oraz usług elektronicznych recept ponad granicami krajowymi.
- (11) W obszarze funduszy europejskich art. 122 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013¹⁴ nakłada wymóg, by wszelka wymiana informacji między beneficjentami i organami zarządzającymi, instytucjami certyfikującymi, organami kontrolnymi i pośredniczącymi, odbywała się za pośrednictwem elektronicznych systemów wymiany danych. Systemy te mają ułatwić interoperacyjność z ramami krajowymi i unijnymi oraz sprawić, by beneficjenci nie musieli przedkładać jakichkolwiek wymaganych informacji więcej niż jeden raz.
- (12) W obszarze informacji sektora publicznego – w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE¹⁵ podkreślono, że organy sektora publicznego powinny, tam gdzie jest to możliwe i stosowne, udostępniać dokumenty w formacie otwartym przeznaczonym do odczytu komputerowego wraz z metadanymi, zawierające jak najbardziej precyzyjne i szczegółowe informacje, w formacie gwarantującym interoperacyjność, możliwość ponownego wykorzystania i dostępność.
- (13) W obszarze tożsamości elektronicznej – we wniosku Komisji z dnia 4 czerwca 2012 r. dotyczącym rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie identyfikacji elektronicznej i usług zaufania w odniesieniu do transakcji elektronicznych na rynku wewnętrznym¹⁶ podkreślono, że Unia powinna stworzyć ramy umożliwiające interoperacyjność transgraniczną i poprawę koordynacji między krajowymi systemami

¹³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/24/UE z dnia 9 marca 2011 r. w sprawie stosowania praw pacjentów w transgranicznej opiece zdrowotnej; Dz.U. L 88 z 4.4.2011, s. 45-65.

¹⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1303/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich oraz Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz ustanawiające przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1083/2006; Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 320.

¹⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/37/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2003/98/WE w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego; Dz.U. L 175 z 27.6.2013, s. 1.

¹⁶ COM(2012) 238. Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

nadzoru w zakresie akceptowanej w całej UE identyfikacji elektronicznej oraz uwierzytelniania elektronicznego.

- (14) W obszarze normalizacji ICT – w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012¹⁷ interoperacyjność określana jest jako jeden z zasadniczych rezultatów normalizacji.
- (15) W obszarze badań i innowacji – w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 ustanawiającym program „Horyzont 2020”¹⁸ wyraźnie wspomniano, że interoperacyjne rozwiązania i normy w ICT stanowią kluczowe czynniki umożliwiające partnerstwo przedstawicieli różnych sektorów na szczeblu unijnym. Współpraca skupiona na wspólnych, otwartych platformach technologicznych, zapewniająca efekty zewnętrzne i efekt dźwigni, umożliwi wielu zainteresowanym stronom czerpanie korzyści z nowych osiągnięć i tworzenie dalszych innowacji.
- (16) Jeżeli chodzi o zamówienia publiczne, dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady nr: 2014/25/UE¹⁹, 2014/24/UE²⁰ i 2014/23/UE²¹ z dnia 28 marca 2014 r. nakładają na państwa członkowskie obowiązek wdrożenia systemu elektronicznych zamówień publicznych. Dyrektywy te stanowią, że narzędzia i urządzenia wykorzystywane do komunikowania się drogą elektroniczną, jak również ich właściwości techniczne, muszą być interoperacyjne z powszechnie wykorzystywanymi produktami technologii informacyjnych i komunikacyjnych. Ponadto dyrektywa 2014/55/UE²² w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych, przyjęta przez Parlament w dniu 11 marca 2014 r., dotyczy ustanowienia normy europejskiej dotyczącej fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych w celu zagwarantowania interoperacyjności między elektronicznymi systemami fakturowania w całej UE.
- (17) Interoperacyjność jest także jednym z podstawowych elementów instrumentu „Łącząc Europę” ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013²³ w obszarze infrastruktury i usług łączy szerokopasmowych. W rozporządzeniu (UE) nr 283/2014²⁴ w sprawie wytycznych dotyczących sieci

¹⁷ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE; Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12.

¹⁸ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1291/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Horyzont 2020” — program ramowy w zakresie badań naukowych i innowacji (2014–2020) oraz uchylające decyzję nr 1982/2006/WE; Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 104.

¹⁹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych, uchylająca dyrektywę 2004/17/WE; Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 243.

²⁰ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE; Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 65-242.

²¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji; Dz.U. L 94 z 28.3.2014, s. 1-64.

²² Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/55/UE z dnia 16 kwietnia 2014 r. w sprawie fakturowania elektronicznego w zamówieniach publicznych; Dz.U. L 133 z 6.5.2014, str. 1.

²³ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1316/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające instrument „Łącząc Europę”, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 913/2010 oraz uchylające rozporządzenia (WE) nr 680/2007 i (WE) nr 67/2010; Dz.U. L 348 z 20.12.2013, s. 129.

²⁴ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 283/2014 z dnia 11 marca 2014 r. w sprawie wytycznych dotyczących sieci transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej, uchylające decyzję nr 1336/97/WE; Dz.U. L 86 z 21.3.2014, s. 14.

transeuropejskich w dziedzinie infrastruktury telekomunikacyjnej wyraźnie wspomina się, że operacyjnym priorytetem tego instrumentu, umożliwiającym osiągnięcie zakładanych celów, jest interoperacyjność, łączność, trwały rozwój, obsługa i rozbudowa transeuropejskiej infrastruktury w zakresie usług cyfrowych, jak również jej koordynacja na szczeblu Unii.

- (18) Na szczeblu politycznym Rada wielokrotnie wzywała do zapewnienia jeszcze większej interoperacyjności w Europie oraz kontynuowania wysiłków na rzecz modernizacji europejskich administracji publicznych. W szczególności w dniach 24–25 października 2013 r. Rada Europejska przyjęła konkluzje, w których podkreśliła, że należy kontynuować modernizację administracji publicznych, szybko wdrażając takie usługi jak administracja elektroniczna, e-zdrowie, e-fakturowanie oraz e-zamówienia, które opierają się na interoperacyjności.
- (19) Podchodzenie do kwestii interoperacyjności z perspektywy jednego tylko sektora niesie ze sobą ryzyko przyjęcia różnych lub niekompatybilnych rozwiązań w poszczególnych państwach bądź sektorach, które to rozwiązania stworzą nowe elektroniczne bariery utrudniające odpowiednie funkcjonowanie rynku wewnętrznego oraz powiązanej swobody przepływu, jak również zaszkodzą otwartości i konkurencyjności rynków, a także realizacji usług świadczonych w interesie ogólnym obywatelom i przedsiębiorstwom. Aby zmniejszyć to ryzyko państwa członkowskie i Unia powinny zintensyfikować wysiłki na rzecz zapobieżenia rozdrobnieniu rynku oraz zagwarantowania transgranicznej i międzysektorowej interoperacyjności w toku wdrażania przepisów, ograniczając równocześnie koszty i obciążenia administracyjne, jak również promować wspólnie uzgodnione rozwiązania ICT, przy jednoczesnym zagwarantowaniu odpowiedniego zarządzania.
- (20) Kolejne programy powinny służyć zagwarantowaniu spójnego opracowywania i realizacji globalnych i sektorowych strategii, ram prawnych, wytycznych, usług i narzędzi w zakresie interoperacyjności, aby zaspokoić wymogi wynikające z ogólnounijnych polityk, takich jak:
- program IDA (1999-2004) ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1719/1999/WE²⁵ oraz decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1720/1999/WE²⁶;
 - program IDABC (2005–2009) ustanowiony decyzją 2004/387/WE w sprawie usług eGovernment²⁷; oraz
 - program ISA (2010–2015) ustanowiony decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE²⁸.

²⁵ Decyzja nr 1719/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. w sprawie szeregu wytycznych, w tym identyfikacji projektów będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, dotyczących transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA); Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 1.

²⁶ Decyzja nr 1720/1999/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 1999 r. przyjmująca szereg działań i środków w celu zapewnienia interoperacyjności i dostępu do transeuropejskich sieci elektronicznej wymiany danych między administracjami (IDA); Dz.U. L 203 z 3.8.1999, s. 9.

²⁷ Decyzja 2004/387/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperatywnego świadczenia ogólnoeuropejskich usług eGovernment dla administracji publicznej, przedsiębiorstw i obywateli (IDABC); Dz.U. L 144, z 30.4.2004, s. 62 oraz Dz.U. L 181 z 18.5.2004, s. 25 (sprostowanie).

- (21) Działania realizowane w ramach programów IDA, IDABC oraz ISA znacząco przyczyniły się do zagwarantowania interoperacyjności w elektronicznej wymianie informacji między organami administracji publicznej w Unii. W swojej *rezolucji w sprawie konkurencyjnego jednolitego rynku cyfrowego — administracja elektroniczna jako projekt przewodni* (z dnia 3 kwietnia 2012 r.)²⁹ Parlament Europejski uznał wkład programu ISA i jego nadrzędną rolę w definiowaniu, promowaniu i wspieraniu wdrażania rozwiązań interoperacyjnych i ram w zakresie interoperacyjności dla europejskich administracji publicznych, uzyskiwaniu synergii, promowaniu ponownego wykorzystywania rozwiązań oraz przekształcaniu wymogów dla administracji publicznych w zakresie interoperacyjności na specyfikacje i normy w zakresie usług cyfrowych.
- (22) Ponieważ decyzja nr 922/2009/WE przestanie obowiązywać z dniem 31 grudnia 2015 r., potrzebny jest nowy unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²), aby uzyskać i przeanalizować ogólny obraz sytuacji w zakresie interoperacyjności w Europie oraz zapobiec rozdrobnieniu. Program służyć będzie umożliwieniu, promowaniu i wspieraniu całościowego podejścia do gromadzenia, oceny, opracowywania, ustanawiania, industrializacji, obsługi, doskonalenia i utrzymywania rozwiązań interoperacyjnych, w tym rozwiązań ułatwiających ponowne wykorzystanie danych, jak również ich wymianę, wspierając transgraniczne i międzysektorowe kontakty między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a przedsiębiorstwami i obywatelami. Program będzie wreszcie służyć promowaniu i wspieraniu ponownego wykorzystywania oraz integracji i konwergencji istniejących rozwiązań, w tym tych pochodzących z innych obszarów polityki UE.
- (23) Rozwiązania tworzone lub wdrażane w ramach niniejszego programu ISA² powinny, w miarę możliwości, tworzyć część spójnego środowiska usług ułatwiających kontakty pomiędzy europejskimi administracjami publicznymi, przedsiębiorstwami i obywatelami oraz zapewniających, ułatwiających i umożliwiających transgraniczną i międzysektorową interoperacyjność.
- (24) Także obywatele i przedsiębiorstwa powinni korzystać ze wspólnych, nadających się do ponownego wykorzystania oraz interoperacyjnych usług związanych z bezpośrednią obsługą klientów, wynikających z lepszej integracji procesów i wymiany danych za pośrednictwem działów wsparcia administracyjnego europejskich administracji publicznych.
- (25) Program ISA² powinien być instrumentem modernizacji sektora publicznego w Unii.
- (26) Interoperacyjność jest bezpośrednio powiązana z korzystaniem z norm i wspólnych specyfikacji oraz zależy od tych elementów. Program ISA² powinien promować oraz, w odpowiednich przypadkach, wspierać, częściową lub pełną normalizację istniejących rozwiązań interoperacyjnych. Należy to osiągnąć we współpracy z innymi działaniami normalizacyjnymi na szczeblu Unii, europejskimi organizacjami normalizacyjnymi oraz innymi międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi.

²⁸ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 922/2009/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych (ISA); Dz.U. L 260 z 3.10.2009, s. 20.

²⁹ Dokument A7-0083/2012.

- (27) Modernizacja administracji publicznych stanowi jeden z zasadniczych priorytetów dla udanego wdrożenia strategii „Europa 2020”. W tym kontekście roczne analizy wzrostu gospodarczego opublikowane przez Komisję w latach 2011, 2012 i 2013 pokazują, że jakość europejskich administracji publicznych ma bezpośredni wpływ na otoczenie gospodarcze i w związku z tym ma zasadnicze znaczenie dla stymulowania produktywności, konkurencyjności i wzrostu gospodarczego. Znajduje to wyraźne odzwierciedlenie w zaleceniach dla poszczególnych państw, w których wezwano do konkretnych działań na rzecz reformy administracji publicznej.
- (28) Rozporządzenie (UE) nr 1303/2013 zawiera cel tematyczny „wzmacnianie zdolności instytucjonalnych instytucji publicznych i zainteresowanych stron oraz sprawności administracji publicznej”. W tym kontekście należy powiązać program ISA² z programami i inicjatywami przyczyniającymi się do modernizacji administracji publicznych (np. EAC) oraz odpowiednimi sieciami (takimi jak np. europejska sieć administracji publicznej), a także należy dążyć do uzyskania synergii z tymi programami i inicjatywami.
- (29) Interoperacyjność europejskich administracji publicznych dotyczy wszystkich szczebli administracji: europejskiego, lokalnego, regionalnego i krajowego. Dlatego też istotne jest, aby w rozwiązaniach uwzględniono potrzeby poszczególnych szczebli, jak również – w odpowiednich przypadkach – potrzeby obywateli i przedsiębiorstw.
- (30) Krajowe organy administracji można wspierać w ich wysiłkach poprzez szczególne instrumenty realizowane w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Bliska współpraca w ramach programu ISA² powinna doprowadzić do maksymalizacji korzyści oczekiwanych dzięki takim instrumentom poprzez zagwarantowanie, by finansowane projekty były uzgodnione z ogólnounijnymi ramami interoperacyjności oraz specyfikacjami, takimi jak europejskie ramy interoperacyjności.
- (31) W niniejszej decyzji ustanawia się pulę środków finansowych na cały czas trwania programu ISA², która podczas rocznej procedury budżetowej ma stanowić dla Parlamentu Europejskiego i Rady główną kwotę odniesienia w rozumieniu pkt 17 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 2 grudnia 2013 r.³⁰ pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami.
- (32) Należy rozważyć możliwość wykorzystania funduszy przedakcesyjnych dla ułatwienia krajom kandydującym udziału w programie ISA² oraz przyjęcia i dalszej realizacji w tych krajach rozwiązań stworzonych w jego ramach.
- (33) Program ISA² powinien przyczyniać się do realizacji wszelkich inicjatyw następczych w kontekście strategii „Europa 2020” oraz EAC. Aby zapobiec powielaniu wysiłków, należy w nim uwzględnić inne unijne programy w obszarze rozwiązań, usług i infrastruktury ICT, w szczególności instrument „Łącząc Europę” ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr 1316/2013 oraz program „Horyzont 2020” ustanowiony w rozporządzeniu (UE) nr 1291/2013.
- (34) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być

³⁰ Porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 2 grudnia 2013 r. pomiędzy Parlamentem Europejskim, Radą i Komisją w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami; Dz.U. C 373 z 20.12.2013, s. 1-11.

wykonywane zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady³¹.

- (35) Komisja powinna przyjąć akty wykonawcze mające natychmiastowe zastosowanie, jeżeli – w uzasadnionych przypadkach związanych z ustanowieniem kroczącego programu prac – jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą.
- (36) Niniejsza decyzja ma ułatwić skuteczne i efektywne elektroniczne kontakty transgraniczne lub międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między nimi a obywatelami i przedsiębiorstwami, aby umożliwić świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityk i działań Unii. Z uwagi na to, iż cele te nie mogą zostać w wystarczającym stopniu osiągnięte przez same państwa członkowskie, ponieważ ustanowienie funkcji koordynującej na szczeblu europejskim byłoby trudne i kosztowne na poziomie państw członkowskich, gdyby miały się tego podjąć same państwa członkowskie, i mogą w związku z tym – ze względu na skalę i efekty proponowanych działań – zostać lepiej osiągnięte na szczeblu unijnym, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną we wspomnianym artykule, niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł
Przedmiot i cel

1. Niniejsza decyzja ustanawia program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (zwany dalej „programem ISA²”) na lata 2016–2020.
Program ISA² ułatwia skuteczne i efektywne elektroniczne interakcje transgraniczne lub międzysektorowe między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a obywatelami i przedsiębiorstwami, aby umożliwić świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityk i działań Unii.
2. Poprzez program ISA² Unia ustala, tworzy i obsługuje rozwiązania interoperacyjne wdrażające unijne polityki. Rozwiązania te zostają następnie bez ograniczeń udostępnione innym instytucjom i organom Unii, jak również administracjom publicznym na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, ułatwiając tym samym transgraniczne i międzysektorowe interakcje między nimi.
3. W ramach programu ISA² opracowuje się rozwiązania interoperacyjne w sposób autonomiczny lub jako uzupełnienie i wsparcie innych unijnych inicjatyw, pilotując rozwiązania interoperacyjne jako „inkubator rozwiązań”, bądź gwarantując ich trwały charakter jako „pomost dla rozwiązań”.
4. Program ISA² zastępuje unijny program na rzecz rozwiązań interoperacyjnych dla administracji publicznych ustanowiony decyzją nr 922/2009/WE (zwany dalej

³¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję; Dz.U. L 55 z 28.12.2011, s. 13.

„programem ISA”) oraz konsoliduje, promuje i rozszerza zakres związanych z nim działań.

Artykuł 2 *Definicje*

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „interoperacyjność” oznacza możliwość współdziałania odrębnych i zróżnicowanych organizacji na rzecz osiągnięcia wspólnie uzgodnionych i korzystnych dla wszystkich stron celów, co obejmuje dzielenie się informacjami i wiedzą pomiędzy tymi organizacjami poprzez wspierane przez nie procesy biznesowe, za pomocą wymiany danych między ich odpowiednimi systemami technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT);
- 2) „rozwiązania interoperacyjne” oznaczają wspólne ramy, wspólne usługi i generyczne narzędzia ułatwiające współpracę między odrębnymi i zróżnicowanymi organizacjami, które są albo niezależnie finansowane i tworzone w ramach programu ISA² albo też tworzone we współpracy z innymi inicjatywami Unii, w oparciu o ustalone wymogi europejskich administracji publicznych;
- 3) działanie jako „inkubator rozwiązań” oznacza opracowywanie lub wspieranie rozwiązań interoperacyjnych w trakcie ich fazy pilotażowej, zanim będą one gotowe do uruchomienia w ramach innych unijnych programów lub inicjatyw;
- 4) działanie jako „pomost dla rozwiązań” oznacza dalsze rozwijanie i wspieranie w pełni funkcjonujących rozwiązań interoperacyjnych, zanim zostaną one dostarczone w ramach innych unijnych programów lub inicjatyw;
- 5) „wspólne ramy” oznaczają specyfikacje, normy, metodyki, wytyczne, wspólne aktywa semantyczne oraz podobne podejścia i dokumenty;
- 6) „wspólne usługi” oznaczają potencjał organizacyjny i techniczny do dostarczania użytkownikom wspólnie uzyskanych rezultatów, w tym systemów operacyjnych, aplikacji i cyfrowej infrastruktury o charakterze generycznym, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych, wraz z ich wspierającymi mechanizmami zarządzania operacyjnego;
- 7) „generyczne narzędzia” oznaczają systemy, platformy referencyjne, wspólne platformy i platformy współpracy oraz generyczne komponenty, które spełniają wspólne wymagania użytkowników w różnych dziedzinach polityki oraz na różnych obszarach geograficznych;
- 8) „działania” oznaczają projekty, rozwiązania będące już w fazie operacyjnej oraz środki towarzyszące;
- 9) „projekt” oznacza realizowany stopniowo w wyznaczonym czasie ciąg precyzyjnie sformułowanych zadań związanych z określonymi wymaganiami użytkowników;
- 10) „środki towarzyszące” oznaczają:
 - środki strategiczne i służące pogłębianiu świadomości;
 - środki wspierające zarządzanie programem ISA²;
 - środki związane z dzieleniem się doświadczeniami oraz wymianą i promowaniem dobrych praktyk;

- środki na rzecz promowania ponownego wykorzystywania istniejących rozwiązań interoperacyjnych;
 - środki służące budowaniu wspólnot oraz zwiększaniu potencjału; oraz
 - środki służące zapewnieniu synergii z inicjatywami mającymi istotne znaczenie dla interoperacyjności w innych obszarach unijnej polityki;
- 11) „europejska referencyjna architektura interoperacyjności (EIRA)” oznacza architekturę o strukturze generycznej, złożoną z zestawu zasad i wytycznych mających zastosowanie do wdrażania rozwiązań interoperacyjnych w Unii Europejskiej;
- 12) „europejska kartografia interoperacyjności (EIC)” oznacza repozytorium rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych dostarczonych przez instytucje Unii i państwa członkowskie, zaprezentowanych we wspólnym formacie i zgodnych ze szczególnymi kryteriami w zakresie możliwości ponownego wykorzystywania i interoperacyjności, które mogą być reprezentowane w ramach EIRA.

Artykuł 3 *Działania*

Program ISA² wspiera i promuje:

- a) ocenę, doskonalenie, ustanawianie, industrializację, obsługę i ponowne wykorzystywanie istniejących transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych;
- b) opracowywanie, ustanawianie, industrializację, obsługę i ponowne wykorzystywanie nowych transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych;
- c) ocenę konsekwencji proponowanych lub przyjętych przepisów Unii w obszarze ICT;
- d) ustalanie luk w prawodawstwie szkodzących interoperacyjności między europejskimi administracjami publicznymi;
- e) ustanowienie, utrzymanie i doskonalenie EIRA;
- f) ustanowienie i utrzymanie EIC jako instrumentu mającego ułatwić ponowne wykorzystywanie istniejących rozwiązań interoperacyjnych oraz ustalenie obszarów, w których takich rozwiązań nadal brakuje;
- g) ocenę, aktualizację i promowanie istniejących wspólnych specyfikacji i norm oraz opracowywanie, ustanawianie i promowanie nowych wspólnych specyfikacji i norm za pośrednictwem unijnych platform normalizacyjnych, jak również – w odpowiednich przypadkach – we współpracy z europejskimi lub międzynarodowymi organizacjami normalizacyjnymi; oraz
- h) opracowywanie mechanizmów, które pozwolą określić w sposób wymierny i ilościowy korzyści wynikające z rozwiązań interoperacyjnych.

Poza tym program ISA² może stanowić „inkubator rozwiązań” pilotujący nowe rozwiązania interoperacyjne, jak również „pomost dla rozwiązań”, co polega na obsłudze istniejących rozwiązań interoperacyjnych.

Artykuł 4
Zasady ogólne

Działania zainicjowane lub kontynuowane w ramach programu ISA² muszą:

- a) być użyteczne i zaspokajać ustalone potrzeby;
- b) być zgodne z następującym zestawem zasad:
 - pomocniczość i proporcjonalność;
 - koncentracja na użytkowniku;
 - włączanie i dostępność;
 - bezpieczeństwo i prywatność;
 - wielojęzyczność;
 - uproszczenie procedur administracyjnych;
 - przejrzystość;
 - zachowanie informacji;
 - otwartość;
 - możliwość ponownego wykorzystania;
 - technologiczna neutralność i przystosowalność; oraz
 - skuteczność i efektywność;
- c) umożliwiać rozciągnięcie ich zakresu i zastosowania na inne obszary działalności lub polityki; oraz
- d) wykazywać trwałość pod względem finansowym, organizacyjnym i technicznym.

Artykuł 5
Działania

1. Komisja, we współpracy z państwami członkowskimi, realizuje działania określone w krocącym programie prac, ustanowionym na mocy art. 7, zgodnie z przepisami wykonawczymi ustanowionymi w art. 6.
2. Działania w formie projektów składają się – w odpowiednich przypadkach – z następujących faz:
 - zainicjowanie;
 - planowanie,
 - wykonanie;
 - zamknięcie; oraz
 - monitorowanie i kontrola.Fazy konkretnych projektów określone są w momencie, w którym działanie zostaje włączone do krocącego programu prac.
3. Realizacja programu ISA² wspierana jest za pośrednictwem środków towarzyszących.

Artykuł 6
Przepisy wykonawcze

1. Przy realizacji programu ISA² uwzględnia się odpowiednio europejską strategię interoperacyjności oraz europejskie ramy interoperacyjności, łącznie z ich przyszłymi aktualizacjami.
2. Do udziału w projektach zachęca się jak największą liczbę państw członkowskich. Państwa członkowskie mogą przyłączyć się do projektu na każdym etapie i są do tego zachęcane.
3. Aby zapewnić interoperacyjność między systemami krajowymi i unijnymi, specyfikacja rozwiązań interoperacyjnych tworzona jest w nawiązaniu do istniejących lub nowych norm europejskich bądź do publicznie dostępnych lub otwartych specyfikacji dotyczących wymiany informacji i integracji usług.
4. Ustanawianie lub doskonalenie rozwiązań interoperacyjnych opiera się – w stosownych przypadkach – na dzieleniu się doświadczeniami oraz na wymianie i promocji dobrych praktyk bądź też środki te towarzyszą temu procesowi. Wszystkie zainteresowane strony są zachęcane do dzielenia się doświadczeniami i dobrymi praktykami, promuje się również przeprowadzanie odpowiednich konsultacji społecznych.
5. Aby uniknąć powielania wysiłków oraz przyspieszyć tworzenie rozwiązań interoperacyjnych, uwzględnia się – w stosownych przypadkach – wyniki osiągnięte w ramach innych odpowiednich inicjatyw Unii lub państw członkowskich.
6. W stosownych przypadkach przy wdrażaniu rozwiązań interoperacyjnych w ramach programu ISA² uwzględnia się wytyczne wynikające z EIRA.
7. Rozwiązania interoperacyjne i ich aktualizacje ujmowane są w EIC oraz udostępniane, w stosownych przypadkach, do ponownego wykorzystania przez europejskie administracje publiczne.
8. Komisja okresowo monitoruje wdrażanie i ponowne wykorzystywanie rozwiązań interoperacyjnych w Unii w ramach krocącego programu prac ustanowionego na podstawie art. 7.
9. Aby zmaksymalizować synergię oraz zapewnić podjęcie połączonych i wzajemnie uzupełniających się wysiłków, działania są koordynowane – w stosownych przypadkach – z innymi odpowiednimi inicjatywami Unii.
10. Zachęca się do tego, aby – w stosownych przypadkach – we wszystkich działaniach i rozwiązaniach interoperacyjnych finansowanych w ramach programu ISA² ponownie wykorzystywano dostępne rozwiązania interoperacyjne.

Artykuł 7
Kroczący program prac

1. Na początku realizacji programu ISA² Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustanawiające kroczący program prac, a także przewidujące jego zmianę co najmniej raz w roku, na potrzeby realizacji działań przez cały okres stosowania niniejszej decyzji. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2.

W kroczącym programie prac określa się, ustala według priorytetów, dokumentuje, wybiera, projektuje, wdraża i ocenia działania, o których mowa w art. 5, jak również promuje się ich rezultaty.

2. Do kroczącego programu prac mogą być włączone jedynie działania zgodne z zestawem reguł i kryteriów dopuszczenia. Wspomniane reguły i kryteria oraz wszelkie ich zmiany stanowią integralną część kroczącego programu prac.
3. Projekt, który został pierwotnie zainicjowany i opracowany w ramach programu ISA lub innej unijnej inicjatywy, może zostać włączony do kroczącego programu prac w dowolnej fazie jego realizacji.

Artykuł 8 *Przepisy budżetowe*

1. Fundusze uwalniane są w momencie, gdy projekt lub rozwiązanie w fazie operacyjnej zostaje włączony(-e) do kroczącego programu prac lub po udanej realizacji fazy projektu określonej w kroczącym programie prac lub jakiegokolwiek jego zmienionej wersji.
2. Zmiany kroczącego programu prac dotyczące przyznanych środków budżetowych w wysokości przekraczającej 400 000 EUR na działanie wprowadza się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 10 ust. 2.
3. Działania realizowane w ramach programu ISA² mogą wymagać udzielania zamówień na usługi zewnętrzne, które to zamówienia podlegają przepisom UE dotyczącym zamówień publicznych ustanowionym w rozporządzeniu (UE, Euratom) nr 966/2012.

Artykuł 9 *Działania i rozwiązania interoperacyjne kwalifikujące się do finansowania*

1. Opracowywanie, ustanawianie i doskonalenie wspólnych ram i generycznych narzędzi jest finansowane z programu ISA². Stosowanie tych ram i narzędzi jest finansowane przez użytkowników.
2. Opracowywanie, ustanawianie, industrializacja i doskonalenie wspólnych usług jest finansowane z programu ISA². Z programu można również finansować scentralizowaną realizację takich usług na szczeblu Unii, w przypadkach gdy tego rodzaju realizacja uznawana jest przez Komisję za leżącą w interesie Unii oraz jest należyście uzasadniona w kroczącym programie prac. We wszystkich pozostałych przypadkach korzystanie z tych usług finansowane jest z innych źródeł.
3. Rozwiązania interoperacyjne przejęte przez program ISA² jako „inkubator rozwiązań” lub „pomost dla rozwiązań” są finansowane z programu do czasu, gdy zostaną przejęte przez inne programy lub inicjatywy.
4. Środki towarzyszące są finansowane z programu.

Artykuł 10 *Komitet*

1. Komisję wspiera Komitet ds. rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (Komitet ISA²) ustanowiony na podstawie rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
3. W przypadku gdy jest to uzasadnione szczególnie pilną potrzebą, Komisja niezwłocznie przyjmuje mające natychmiastowe zastosowanie akty wykonawcze zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 8 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. Akty te obowiązują nie dłużej niż 6 miesięcy.

Artykuł 11

Monitorowanie i ocena

1. Komisja i Komitet ISA² regularnie monitorują realizację i wpływ programu ISA² oraz zadowolenie jego użytkowników. Dążą oni również do uzyskania synergii z uzupełniającymi programami Unii.
2. Komisja przekazuje Komitetowi ISA² roczne sprawozdanie z realizacji programu.
3. Program podlega ocenie okresowej i ocenie końcowej, których wyniki zostaną przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, odpowiednio, do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz 31 grudnia 2021 r. W tym kontekście właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników oceny oraz udzielenie odpowiedzi na pytania postawione przez jej członków.
4. W ramach oceny bada się takie kwestie jak istotność, skuteczność, efektywność, użyteczność, trwałość i spójność działań realizowanych w ramach programu. W ocenie końcowej bada się ponadto, w jakim zakresie osiągnięto cel programu.
5. Funkcjonowanie programu ocenia się pod kątem celu ustanowionego w artykule 1 oraz działań przewidzianych w krocącym programie prac. Realizację celu ocenia się w szczególności za pośrednictwem szeregu kluczowych czynników umożliwiających interoperacyjność oraz szeregu instrumentów wspierających dla administracji publicznych dostarczonych europejskim administracjom publicznym i wykorzystywanych przez te administracje. Wskaźniki służące ocenie rezultatów i wpływu programu określa się w krocącym programie prac.
6. W ramach oceny bada się również korzyści, jakie Unia odniosła w związku z realizacją wspólnych polityk, określa potencjalne pole do ulepszeń i weryfikuje synergię z innymi inicjatywami Unii w dziedzinie interoperacyjności transgranicznej i międzysektorowej oraz modernizacji europejskich administracji publicznych.
7. Ukończone lub zawieszane działania pozostają przedmiotem ogólnej oceny programu. Są one monitorowane pod kątem ich pozycji w ogólnym układzie rozwiązań interoperacyjnych w Europie oraz oceniane pod względem ich absorpcji, użytkowania i ponownego wykorzystywania.
8. Ocena programu ISA² zawiera, w odpowiednich przypadkach, informacje dotyczące:
 - a) ilościowych korzyści uzyskiwanych dzięki rozwiązaniom interoperacyjnym poprzez powiązanie ICT z potrzebami użytkowników;
 - b) ilościowych pozytywnych rezultatów rozwiązań interoperacyjnych opartych na ICT.

Artykuł 12
Współpraca międzynarodowa

1. W programie ISA² mogą uczestniczyć państwa Europejskiego Obszaru Ekonomicznego oraz kraje kandydujące w ramach ich odpowiednich umów z Unią.
2. Wspierana jest współpraca z innymi państwami trzecimi oraz organizacjami i instytucjami międzynarodowymi, zwłaszcza w ramach partnerstwa eurośrodiemnomorskiego i partnerstwa wschodniego, a także z państwami sąsiadującymi, zwłaszcza z państwami Bałkanów Zachodnich i z państwami regionu Morza Czarnego. Koszty z tym związane nie mogą być pokrywane z programu ISA².
3. W stosownych przypadkach program obejmuje promowanie ponownego wykorzystywania przez państwa trzecie stworzonych w jego ramach rozwiązań.

Artykuł 13
Inicjatywy pozaunijne

Bez uszczerbku dla innych polityk Unii, rozwiązania interoperacyjne stworzone lub realizowane w ramach programu ISA² mogą być wykorzystywane w ramach pozaunijnych inicjatyw, do celów niezarobkowych, o ile budżet ogólny Unii nie zostanie obciążony dodatkowymi kosztami, a realizacja głównego celu Unii związanego z danym rozwiązaniem nie jest zagrożona.

Artykuł 14
Przepisy finansowe

1. Pula środków finansowych przeznaczona na realizację działania Unii na podstawie niniejszej decyzji w okresie jej stosowania wynosi 130 928 000 EUR.
2. Roczne środki są zatwierdzane przez władzę budżetową w granicach przewidzianych w ramach finansowych.
3. Środki finansowe przydzielone na realizację programu można również wykorzystać do pokrycia wydatków związanych z działaniami w zakresie przygotowania, monitorowania, kontroli, audytu i oceny, które są regularnie niezbędne do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów.

Artykuł 15
Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 31 grudnia 2020 r.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

- 1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy
- 1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa
- 1.3. Charakter wniosku/inicjatywy
- 1.4. Cele
- 1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy
- 1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy
- 1.7. Przewidywane tryby zarządzania

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

- 2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości
- 2.2. System zarządzania i kontroli
- 2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

3. SZACUNKOWY WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

- 3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ
- 3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki
 - 3.2.1. *Synteza szacunkowego wpływu na wydatki*
 - 3.2.2. *Szacunkowy wpływ na środki operacyjne*
 - 3.2.3. *Szacunkowy wpływ na środki administracyjne*
 - 3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*
 - 3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*
- 3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli (ISA²)

1.2. Dziedziny polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa¹

Technologie informacyjno-komunikacyjne — Program operacyjny w ramach tytułu 26 „Administracja Komisji”.

Działanie: 26 03 Usługi dla administracji publicznej, firm i obywateli

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania** będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego²

Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletnie cele strategiczne Komisji wskazane we wniosku/inicjatywie

Ogólnym celem jest ułatwienie skutecznych i efektywnych elektronicznych interakcji transgranicznych lub międzysektorowych między europejskimi administracjami publicznymi oraz między tymi administracjami a obywatelami i przedsiębiorstwami, aby umożliwić świadczenie elektronicznych usług publicznych wspierających realizację polityk i działań Unii oraz wymianę informacji sektora publicznego.

Cele szczegółowe są następujące:

- doskonalenie, użytkowanie i ponowne wykorzystywanie istniejących transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych;
- opracowywanie, użytkowanie i ponowne wykorzystywanie nowych transgranicznych lub międzysektorowych rozwiązań interoperacyjnych;
- ocena konsekwencji proponowanych lub przyjętych przepisów Unii w obszarze ICT oraz ustalanie dziedzin, w których nowe przepisy mogłyby sprzyjać interoperacyjności;
- stworzenie europejskiej referencyjnej architektury interoperacyjności (EIRA), mającej stanowić narzędzie tworzenia i oceny rozwiązań interoperacyjnych;

¹ ABM: *activity-based management*: zarządzanie kosztami działań - ABB: *activity-based budgeting*: budżet zadaniowy.

² O którym mowa w art. 54 ust. 2 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

- stworzenie instrumentu mającego ułatwić ponowne wykorzystywanie istniejących rozwiązań interoperacyjnych oraz ustalenie obszarów, w których nadal brakuje takich rozwiązań;
- ocena i promowanie istniejących wspólnych specyfikacji i norm, jak również tworzenie nowych wspólnych specyfikacji i norm; oraz
- wprowadzenie mechanizmu, który pozwoli określić w sposób wymierny i ilościowy korzyści wynikające z rozwiązań interoperacyjnych.

1.4.2. Cele szczegółowe i działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Cel szczegółowy nr 26:

interoperacyjne świadczenie ogólnoeuropejskich usług administracji elektronicznej na rzecz administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli

- inwestowanie w nowoczesną administrację publiczną — rozwiązania interoperacyjne.

Działania ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działanie ABB 26.03: Usługi dla administracji publicznej, firm i obywateli

1.4.3. *Oczekiwane wyniki i wpływ*

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Stworzenie lepszych rozwiązań interoperacyjnych dla europejskich administracji publicznych oraz między tymi administracjami a przedsiębiorstwami/obywatelami znacząco poprawi wymianę informacji między państwami członkowskimi oraz stworzy możliwości znaczącego obniżenia kosztów.

Za pośrednictwem programu ISA² DIGIT będzie pracował, wraz z innymi służbami Komisji i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i innymi zainteresowanymi stronami, nad kluczowymi czynnikami umożliwiającymi interoperacyjność, wspieraniem skutecznej realizacji unijnych polityk i przepisów oraz ułatwianiem świadczenia oraz obsługi elektronicznych usług publicznych do wykorzystania przez europejskie administracje publiczne.

Aktywnie wspiera modernizację europejskich administracji publicznych, z korzyścią dla inicjatyw Unii, państw członkowskich, obywateli i przedsiębiorstw.

1.4.4. *Wskaźniki wyników i wpływu*

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

Komisja ustaliła cel główny oraz zestaw celów szczegółowych (zob. pkt 1.4.1).

Osiągnięcie tych celów ma przyczynić się do stworzenia wskaźników osiągniętych wyników, dzięki którym możliwa będzie formalna ocena „logiki interwencji” programu. Wskaźniki i oczekiwane wyniki zostały opracowane w ramach oceny *ex-ante* i zostały określone w odpowiednim dokumencie towarzyszącym.

Cele szczegółowe, wyniki i wskaźniki należą do następujących pięciu głównych kategorii, odzwierciedlających linie działania w ramach programu:

- kluczowe czynniki umożliwiające interoperacyjność;
- wspieranie skutecznej realizacji przepisów UE;
- wspieranie instrumentów dla administracji publicznych;
- środki towarzyszące; oraz
- działania związane z monitorowaniem.

Wpływ na budżet ukazany został w tabeli 3.2.2. W ramach oceny programu zbadane zostaną takie kwestie jak: adekwatność, skuteczność, efektywność, użyteczność, trwałość oraz spójność działań oraz ocenione zostaną wyniki pod kątem celu programu oraz kroczonego programu prac.

1.5. **Uzasadnienie wniosku/inicjatywy**

1.5.1. *Potrzeby, które należy zaspokoić w perspektywie krótko- lub długoterminowej*

Program ISA² będzie musiał zaspokoić potrzebę stworzenia kluczowych czynników umożliwiających interoperacyjność, wspierać skuteczną realizację przepisów Unii, zapewnić instrumenty wsparcia dla europejskich administracji publicznych oraz opierać się na istniejących lub nowych wspólnych ramach, wspólnych usługach i nadających się do ponownego wykorzystania generycznych narzędziach.

Potrzeby te ustalone zostały w ramach wymiany poglądów z osobami działającymi w innych obszarach unijnej polityki oraz przedstawicielami państw członkowskich, poprzez ocenę *ex-ante* oraz formalne konsultacje opisane w uzasadnieniu. Głównymi

beneficjentami działań w ramach programu będą europejskie administracje publiczne. Przedsiębiorstwa i obywatele skorzystają pośrednio poprzez usługi świadczone przez administracje publiczne.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Wszystkie obszary działania objęte programem ISA² podlegają wspólnej odpowiedzialności państw członkowskich i Unii Europejskiej. Z tego względu interwencje w ramach programu podejmowane będą tylko tam, gdzie występuje wyraźna europejska wartość dodana, określona w uzasadnieniu.

Komitet zarządzający programem zapewni spójność i komplementarność z działaniami na szczeblu państw członkowskich. Na szczeblu Unii koordynacja między służbami zagwarantuje uzgadnianie działań z działaniami w innych obszarach polityki (takich jak np. europejski semestr, sprawozdania/zalecenia dotyczące poszczególnych państw) oraz z instrumentem „Łącząc Europę” i filarem drugim agendy cyfrowej w zakresie interoperacyjności i norm, w celu uzyskania maksymalnej spójności i synergii. Bliska współpraca i koordynacja z państwami członkowskimi i innymi obszarami polityki będzie stale pomagać w ocenie faktycznych potrzeb, proporcjonalności działań i poszanowania zasady pomocniczości w ramach programu.

Jak podkreślono w uzasadnieniu, program ISA² zwiększy przede wszystkim finansową i ekonomiczną wartość interwencji Unii i przyczyni się do wzmocnienia i wdrożenia polityk i przepisów Unii, osiągając znaczący poziom synergii dzięki koordynacji między państwami lub sektorami.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

W sprawozdaniu Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie okresowej oceny poprzedniego programu ISA podkreślono w przeważającej mierze pozytywne wnioski z oceny. Wszystkie zalecenia uwzględniono w nowym programie ISA².

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Jak zaznaczono w uzasadnieniu, zagwarantowano spójność i komplementarność z instrumentem „Łącząc Europę”, co doprowadzić ma do uzyskania synergii.

1.6. Okres trwania działania i jego wpływ finansowy

- ✓ Wniosek/inicjatywa o **ograniczonym okresie trwania**
 - ✓ Okres trwania wniosku/inicjatywy: od 1.1.2016 r. do 31.12.2020 r.
 - Okres trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.
- Wniosek/inicjatywa o **nieograniczonym okresie trwania**
 - Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od RRRR r. do RRRR r.,
 - po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywane tryby zarządzania³

- ✓ **Bezpośrednie zarządzanie** przez Komisję
 - ✓ przez jej departamenty, w tym jej personel w delegaturach Unii;
 - przez agencje wykonawcze;
- Zarządzanie dzielone** z państwami członkowskimi
- Zarządzenie pośrednie** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:
 - państwowym trzecim lub organom przez nie wyznaczonym;
 - organizacjom międzynarodowym i ich agencjom (należy wyszczególnić);
 - EBI oraz Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu;
 - organom, o których mowa w art. 208 i 209 rozporządzenia finansowego;
 - organom prawa publicznego;
 - podmiotom podlegającym prawu prywatnemu, które świadczą usługi użyteczności publicznej, o ile zapewniają one odpowiednie gwarancje finansowe;
 - podmiotom podlegającym prawu prywatnemu państwa członkowskiego, którym powierzono realizację partnerstwa publiczno-prywatnego oraz które zapewniają odpowiednie gwarancje finansowe;
 - osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań w dziedzinie wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej oraz określonym we właściwym podstawowym akcie prawnym.
- *W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi”.*

Uwagi

Program ISA ² będzie realizowany od dnia 1 stycznia 2016 r.
--

³ Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami i procedurami administracyjnymi Komisji planowane jest regularne monitorowanie procesu realizacji programu. W ramach monitorowania przewidziane jest przedstawianie komitetowi zarządzającemu rocznego sprawozdania na temat postępu w realizacji wspieranych działań.

Program będzie podlegał ocenie okresowej i ocenie końcowej, których wyniki zostaną przekazane Parlamentowi Europejskiemu i Radzie odpowiednio do dnia 31 grudnia 2018 r. oraz 31 grudnia 2021 r. W tym kontekście właściwa komisja Parlamentu Europejskiego może zwrócić się do Komisji o przedstawienie wyników oceny oraz udzielenie odpowiedzi na pytania postawione przez jej członków.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Przeprowadzono ocenę *ex-ante* celem dołączenia jej do projektu decyzji. Należycie uwzględniono szczególne zalecenia wynikające z tej oceny, jak również z oceny okresowej programu ISA. Pewne rodzaje ryzyka ustalone w zaleceniach zostały w pełnej rozciągłości uwzględnione w projekcie.

W ramach programu ISA² zostanie stworzona, a następnie będzie wspierana europejska kartografia interoperacyjności jako instrument umożliwiający uzyskanie i przeanalizowanie ogólnego obrazu sytuacji w zakresie interoperacyjności w Europie oraz ustalenie tych rozwiązań, które są dostępne, jak i tych, których nadal brakuje. Na tej podstawie wspierane będą w dalszym ciągu istniejące rozwiązania i tworzone nowe rozwiązania. Program będzie również ułatwiał wprowadzanie rozwiązań interoperacyjnych wynikających z innych inicjatyw Unii, które mogą zostać uruchomione w unijnych kanałach dostarczania usług cyfrowych. Zapobiegnie się tym samym powielaniu wysiłków, wzmocni współpracę między państwami członkowskimi oraz służbami Komisji, jak również aktywnie promować się będzie ponowne wykorzystywanie istniejących rozwiązań.

2.2.2. Informacje dotyczące struktury wewnętrznego systemu kontroli

Obowiązujące metody kontroli stosowane przez Komisję obejmą środki finansowe przewidziane w programie.

2.2.3. Oszacowanie kosztów i korzyści wynikających z kontroli i ocena prawdopodobnego ryzyka błędu.

Przewidziano wiele mechanizmów kontroli finansowej i administracyjnej. Program będzie realizowany za pomocą zamówień publicznych, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu finansowym.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

2.3.1. Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony

Przepisy i procedury w zakresie zamówień publicznych mają zastosowanie w całym procesie; obejmują one:

- ustanowienie programu prac opiniowanego przez komitet zarządzający, w którym określone zostaną kluczowe etapy prowadzące do uwolnienia środków, co zapewni możliwość kontrolowania osiągnięć i kosztów;
- odpowiednie przygotowanie specyfikacji przetargowych, zapewniających możliwość kontrolowania osiągnięcia wymaganych wyników i poniesionych kosztów;
- jakościową i finansową analizę ofert;
- udział innych departamentów Komisji w całym procesie;
- weryfikację wyników i kontrolę faktur, na kilku szczeblach, przed dokonaniem płatności; oraz
- audyt wewnętrzny.

3. SZACUNKOWY WPLYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Działy wieloletnich ram finansowych i linie budżetowe po stronie wydatków, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące linie budżetowe

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...] [Treść]	Zróżnicowane /niezróżnicowane ⁽¹⁾	państw EFTA ²	krajów kandydujących ³	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1A	26.01.04.01 Wydatki pomocnicze na rozwiązania interoperacyjne dla europejskich administracji publicznych	Środki niezróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE

- Nowe linie budżetowe, o których utworzenie się wnioskuję

Według działów wieloletnich ram finansowych i linii budżetowych

Dział wieloletnich ram finansowych	Linia budżetowa	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [...] [Treść]	Zróżnicowane /niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 21 ust. 2 lit. b) rozporządzenia finansowego
1A	26.03.01.01 Rozwiązania interoperacyjne dla europejskich administracji publicznych, przedsiębiorstw i obywateli ⁴ (ISA ²)	Środki zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE
1A	26.03.01.51 Zakończenie działań finansowanych przez rozwiązania interoperacyjne dla europejskich administracji publicznych (ISA)	Środki zróżnicowane	TAK	TAK	NIE	NIE

¹ Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane

² EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu .

³ Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

⁴ Ta nowa pozycja budżetowa zastąpi obecną linię budżetową 26 03 01 01: Rozwiązania interoperacyjne dla europejskich administracji publicznych (ISA). Zakończenie działań IDABC objęte będzie pozycją 26 03 01 02: „Zakończenie ...”

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych	Numer	1A — Konkurencyjność na rzecz wzrostu gospodarczego i zatrudnienia
---	-------	--

Dyrekcja Generalna: DIGIT			2016	2017	2018	2019	2020			OGÓLEM	
• Środki operacyjne											
Numer linii budżetowej	Środki na zobowiązania	(1)	24,448	25,115	25,783	26,452	27,130			128,928	
	Środki na płatności	(2)	6,500	23,800	24,500	26,000	48,128			128,928	
Środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne ¹											
Numer linii budżetowej		(3)	0,400	0,400	0,400	0,400	0,400			2,000	
OGÓLEM środki dla DG DIGIT			Środki na zobowiązania	=1+1a +3	24,848	25,515	26,183	26,852	27,530		130,928
			Środki na płatności	=2+2a +3	6,900	24,200	24,900	26,400	48,528		

•OGÓLEM środki operacyjne	Środki na zobowiązania	(4)	24,848	25,515	26,183	26,852	27,530			130,928
	Środki na płatności	(5)	6,900	24,200	24,900	26,400	48,528			130,928

¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

	płatności									
•OGÓLEM środki administracyjne finansowane ze środków przydzielonych na określone programy operacyjne		(6)								
OGÓLEM środki na DZIAŁ 1A WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH	Środki na zobowiązania	=4+ 6	24,848	25,515	26,183	26,852	27,530			130,928
	Środki płatności	=5+ 6	6,900	24,200	24,900	26,400	48,528			130,928

Dział wieloletnich ram finansowych	5	Wydatki administracyjne
------------------------------------	----------	-------------------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2016	2017	2018	2019	2020			OGÓŁEM
Dyrekcja Generalna: DIGIT									
•Zasoby ludzkie		2,416	2,416	2,416	2,416	2,416			12,080
•Pozostałe wydatki administracyjne		0,120	0,120	0,120	0,120	0,120			0,600
OGÓŁEM DG DIGIT	Środki	2,536	2,536	2,536	2,536	2,536			12,680

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	2,536	2,536	2,536	2,536	2,536	2,536		12,680
--	--	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--	---------------

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		2016	2017	2018	2019	2020			OGÓŁEM
OGÓŁEM środki w ramach DZIAŁÓW 1-5 WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH	Środki na zobowiązania	27,384	28,051	28,719	29,388	30,066			143,608
	Środki na płatności	9,436	26,736	27,436	28,936	51,064			143,608

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i produkty ↓			2016		2017		2018		2019		2020						OGÓLEM		
	PRODUKT																		
	Rodzaj ¹	Średni koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Nie	Koszt	Liczba ogółem
CEL SZCZEGÓŁOWY określony w pkt 1.4.1 i 1.4.4																			
Kluczowe czynniki umożliwiające interoperacyjność			6,000		6,000		6,000		7,000		7,000								32,000
Wspieranie skutecznej realizacji przepisów UE			10,000		12,000		12,000		14,000		14,000								62,000
Wspieranie instrumentów dla europejskich administracji publicznych			3,000		3,500		4,000		4,500		4,500								19,500
Środki towarzyszące			2,550		2,550		2,550		2,550		2,550								12,750
Działania związane z monitorowaniem			0,535		0,535		0,535		0,535		0,535								2,675
KOSZT OGÓLEM			22,094		24,594		25,094		28,594		28,594								128,925

¹ Produkty odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

3.2.3. Szacunkowy wpływ na środki administracyjne

3.2.3.1. Streszczenie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	2016	2017	2018	2019	2020			OGÓLEM
--	------	------	------	------	------	--	--	--------

DZIAŁ 5 WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH								
Zasoby ludzkie	2,416	2,416	2,416	2,416	2,416			12,080
Pozostałe wydatki administracyjne	0,120	0,120	0,120	0,120	0,120			0,600
DZIAŁ 5 WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH – suma częstkowa	2,536	2,536	2,536	2,536	2,536			12,680

Poza DZIAŁEM 5 WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH¹								
Zasoby ludzkie								
Pozostałe wydatki administracyjne								
Poza DZIAŁEM 5 WIELOLETNICH RAM FINANSOWYCH – suma częstkowa								

OGÓLEM	2,536	2,536	2,536	2,536	2,536			12,680
---------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--	--	---------------

Potrzeby w zakresie środków na zasoby ludzkie zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

¹ Wsparcie techniczne lub administracyjne oraz wydatki na wsparcie w zakresie wprowadzania w życie programów lub działań UE (dawne linie „BA”), pośrednie badania naukowe, bezpośrednie badania naukowe.

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie

- Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich
- Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w ekwiwalentach pełnego czasu pracy

	2016	2017	2018	2019	2020			Suma
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)								
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) — AD	10	10	10	10	10			10
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) — AST	4	4	4	4	4			4
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji) — AST/SC	2	2	2	2	2			2
XX 01 01 02 (w delegaturach)								
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)								
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy: FTE)¹								
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej) — SNE	3	3	3	3	3			3
XX 01 02 01 (CA, SNE, INT z globalnej koperty finansowej) — CA	1	1	1	1	1			1
XX 01 02 02 (CA, LA, SNE, INT i JED w delegaturach)								
XX 01 04 yy ²	- w centrali							
	- w delegaturach							
XX 01 05 02 (CA, SNE, INT — pośrednie badania naukowe)								
10 01 05 02 (CA, INT, SNE — bezpośrednie badania naukowe)								
Inne linie budżetowe (określić)								
OGÓLEM	20	20	20	20	20			20

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej, uzupełnionych w razie potrzeby wszelkimi dodatkowymi zasobami, które mogą zostać przydzielone zarządzającej dyrekcji generalnej w ramach procedury rocznego przydziału środków oraz w świetle istniejących ograniczeń budżetowych.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Stanowiska AD są potrzebne do faktycznego zarządzania programem: opracowania programu prac, zarządzania budżetem, zarządzania przetargami związanymi z realizacją programu, zarządzania umowami związanymi z realizacją programu, projektami następczymi, kontaktów ze służbami Komisji i ekspertami państw
--	---

¹ CA = personel kontraktowy; LA = personel miejscowy; SNE = oddelegowany ekspert krajowy; INT = personel tymczasowy; JED = młodszy oddelegowany ekspert. .

² W ramach pułapu częściowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne linie „BA”).

	<p>członkowskich, organizacji spotkań ekspertów, warsztatów i konferencji. Uwzględniono również kierownika działu.</p> <p>Stanowiska AST oraz AST/SC zapewniają wsparcie w następujących obszarach:</p> <ul style="list-style-type: none"> – prace biurowe, organizowanie podróży służbowych (2 osoby); – zarządzanie budżetem, przetargi, umowy i płatności za faktury (2 osoby); – rozpowszechnianie i przekazywanie informacji (2 osoby); – logistyka: organizowanie spotkań i warsztatów, zapraszanie ekspertów, zwrot kosztów poniesionych przez ekspertów, zarządzanie dokumentami (1 osoba).
Personel zewnętrzny	<p>Stanowiska END wspierają faktyczne zarządzanie programem, uzupełniając stanowiska AD głównie w kwestiach związanych z koordynacją z państwami członkowskimi, projektami następczymi oraz organizacją spotkań ekspertów, warsztatów i konferencji.</p> <p>Pracownicy kontraktowi zapewnią specjalne wsparcie w zakresie: a) działań związanych z rozpowszechnianiem i wykorzystywaniem rezultatów programu oraz b) faktycznym zarządzaniem określonymi działaniami, głównie w dziedzinach, w których uczestniczą inne służby Komisji.</p>

3.2.4. *Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi*

- ✓ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

Wniosek jest zgodny z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

- Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając linie budżetowe, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

- Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych.¹

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając linie budżetowe, których ma on dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. *Udział osób trzecich w finansowaniu*

- **Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich**

¹ Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego (na lata 2007-2013).

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

- Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.
- Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:
 - wpływ na zasoby własne
 - wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Linia budżetowa po stronie dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy ²					Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)
		Rok N	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3		

Artykuł

W przypadku wpływu na dochody różne należy wskazać linie budżetowe po stronie wydatków, które ten wpływ obejmie.

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

² W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.